

ДЪДО КОЛЕДА

На Сашка Йор. п. Илиева

Дъдо Коледа пристига
тази нощъ съ шейната, —
купъ подаръци чудесни
носи за децата.

Всѣка кѣща ще обходи —
тѣй било и лани, —
ахъ единъ пѣтъ да се мръкне,
тѣмно вѣнъ да стане.

Ще почакамъ да си легне
мамичка въ кревата
и тогава ще отключи
тихичко вратата.

И ще бдя вѣвъ тѣмнината,
нѣма да си лѣгамъ,
дъдо Коледа да види
будна че го чакамъ

И когато вѣнъ издрѣнка
весело шейната,
азъ сама ще го посрещна
съ радостъ на вратата.

Ще поискамъ даръ прекрасенъ,
кукличка красива
съсъ очикитъ си дете
мига като жива.

Само дрѣмка неусетно
да ме не обори
и очикитъ ми Сѣнчо
тихо да притвори.

Дъдо Коледа да мине
и да не замине.

Георги Костакевъ

ГОСТЪТЪ НА РИБАРЯ.

(Черниморска легенда).

Презъ една студена декемврийска вечеръ, когато приближаваха свѣтлитѣ коледни празници, простиятъ рибаръ бай Иванъ се връщаше съ лодката си къмъ брѣга, следъ цѣлдневенъ, изморителенъ, но безплоденъ ловъ на риба. Сутринята, когато излѣзе въ морето, времето бѣ тихо и спокойно полюшваше слабитѣ си вълни. Бай Иванъ реши, че ще падне добра ловидба и ще има възможность да купи за Коледа на децата си нови дрехи — ако още нѣколко дена късметътъ му работи. Но щомъ влѣзе навжтре въ морето, той се убеди, че нищо не ще улови. Рибата бѣ изчезнала, крие-